

OBSAH

Úvodník	
Úvodní slovo Mons. Martina Davidka	3
Duchovní slovo	
Pastýřský list pro Nový rok 2023	4
Stipendium pro studenty UJEP	5
Události	
Advent a Vánoce 2022	6
Mládež	
57. Diecézní setkání mládeže	10
Události v diecézi	
Žehnání obnovených varhan v Jablonci n.N.	12
Kněžské svěcení jáhna Milana Richtera	13
Představujeme	
Tajemní obyvatelé půd kostelů	14
Zádušní mše sv.	
Zemřel P. Jacek Zyzak	17
Události	
Červená středa 2022	18
Ze života svěťice	
Svatá Zdislava, kalendář 2023	19
Slavnostní událost	
Salesiáni zahájili rekonstrukci Živého domu	23
Zvony v diecézi	
Nové zvony pro kostel sv. Anny v Jedlce	24
Životní jubilea	
Narozeniny MUDr. Svatošové a P. Striže	26
Události	
Mše sv. z památky Bl. Karla I. v Zákupcech	27
Zprávy z diecézních Charit a další události	28
Představujeme	
Nové knihy a recenze	29
Biblické příběhy	
Svatí Tři králové	30
Kalendárium	
Prosinec	31
Zprávy	
Zprávy z diecéze	32
Charita	
Charita - Litoměřice, Kadaň a Česká Lípa	34
Pozvánky	
Knížní nabídka a pozvánky	36
Fotogalerie	
Ohlédnutí za událostmi měsíce	39

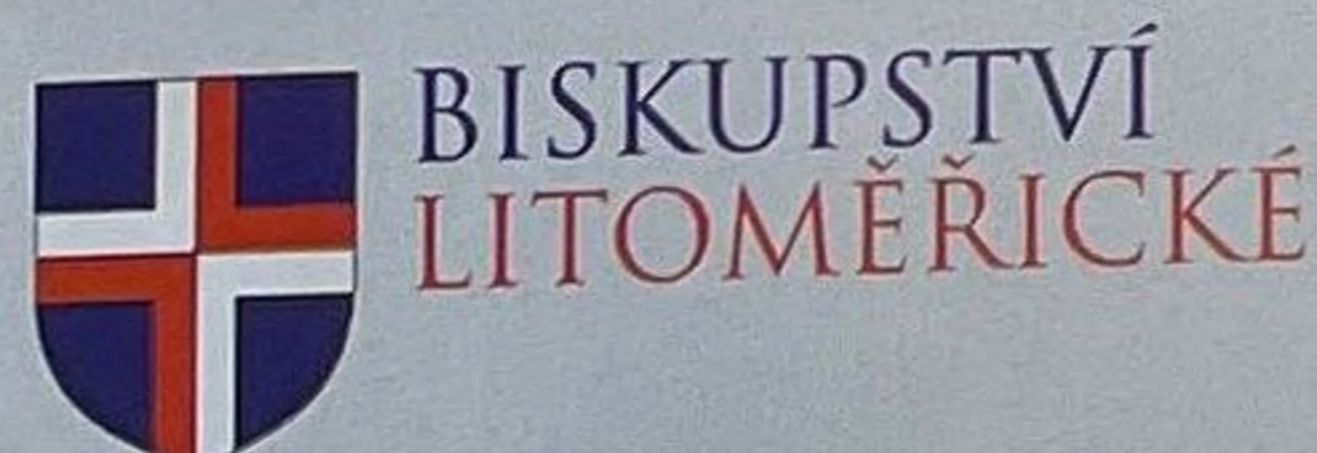

Na obálce:
Skauti přebírají
Betlémské světlo
na nádraží
v Litoměřicích

Foto:
Miroslav Zuckerstein

ZDISLAVA

časopis litoměřické diecéze
27. ročník • 4.-5. číslo • 50 Kč

Úvodní slovo

Milí čtenáři Zdislavy,

rok 2022 se chýlí ke konci a vždy na konci roku nastává čas určitého ohlédnutí. Nemůžeme říci, že by se návštěvníků bohoslužeb nedotýkaly problémy, které zažívá celá společnost. Jestliže loňský rok byl ve znamení pandemie covidu-19, byl letošní rok ve znamení jejího doznívání, které se prolínalo s událostmi, které se dějí několik set kilometrů od nás, totiž invaze ruských vojsk na Ukrajinu. Na konci února 2022 to byl doslova šok, že se něco takového může stát v 21. století. Možná jsme si zvykli příliš na to, že když slyšíme o vzdálených konfliktech ve světě, příliš se nás to nedotýká. Toto se však dotklo téměř všech, protože osoby, prchající před válkou, převážně ženy s dětmi, jsme mohli potkat téměř všude, včetně našich kostelů.

Ujímat se těch, kdo jsou bez domova, patří ke skutkům tělesného milosrdenství, a bylo mnoho těch, kteří pomohli, ať už to byly fary, hejnický klášter, Diecézní dům kardinála Trochty v Litoměřicích, ale i mnozí křesťané, kteří otevřeli svá srdce i domovy, aby pomohli. Jak z katechizmu víme, k těmto skutkům patří i sytit hladové, dávat pít žíznivým a oblékat nahé. Charity v celé zemi, včetně těch, jejichž zřizovatelem je litoměřická diecéze, zorganizovaly sbírky a všestrannou pomoc. Ukázali jsme, že patříme k těm, kteří nejsou lhotejní, neteční a bezcitní, ačkoliv by se to mohlo někdy zdát, když člověk poslouchá zprávy z médií. Ke skutkům tělesného milosrdenství, mimochodem je jich sedm, a patří k nim ještě: navštěvovat nemocné, navštěvovat vězněné a pohřbívat zemřelé, a patří k nim také skutky duchovního milosrdenství.

Právě u skutků duchovního milosrdenství můžeme být někdy ve svízelné situaci, když se totiž snažíme radit pochybujícím, poučovat neznalé, napomínat hříšníky, těšit zarmoucené, odpouštět urážky, trpělivě snášet obtížené lidi a modlit se za živé i zemřelé. Jako bychom se totiž stavěli do nadřazeného postavení, a skutečně to tak někdy vyznívá, když v sobě člověk nemá dostatečnou pokoru. Je to doslova ještě náročnější než konat skutky tělesného milosrdenství. Někdo by mohl říci, že tohle je přece úkol biskupa a kněží, laik na to nemá dispozice. Ano, laik v křesťanském smyslu ten, kdo není příjemcem kněžského svěcení, nemůže samozřejmě dávat, co nedostal. Nicméně skutky duchovního milosrdenství nejsou vyhrazeny pouze kněžskému stavu, ale všem, kdo patří ke Kristu.

Během roku jsme prožili diecézní fázi synodálního procesu o synodalitě. Zapojili se do ní především laici, a kněží, až na výjimky, spíše jen přihlíželi. Dělo se tak samozřejmě po celém světě. V některých zemích tomu dali mimořádnou důležitost, jako třeba v naší zemi, někde to nebylo ani zdaleka tak ve středu pozornosti. Když se pak objevily závěrečné diecézní syntézy, vyvolalo to mnoho reakcí. Nebylo to totiž tak jednoduché, sestavit často naprosto protichůdné názory do jednoho dokumentu. Ukázalo se široké spektrum pohledů, které se ve farních komunitách nacházejí. V našem prostředí jsou lidé zvyklejší na demokratické mechanismy, které se uplatňují ve společnosti, ač je to někdy překvapivé. Tyto principy vycházejí z „lidu“ tedy z předpokladu, že každý má právo na názor na to, jak má být uspořádána společnost. Církve je však tělem Kristovým a On je hlavou, úhelným kamenem a na něm stojí stavba církve. Věci Boží pochází shůry, jsou zjeveny a církvi předkládány k věření. Když se pak v různých obdobích objevovaly „nápad“; co by se mělo změnit nebo dělat, vyvolávalo to značně rozporuplné dojmy u duchovních správců po celém světě, protože převážná část už dávno je řešena v církevních dokumentech, dnes již běžně dostupných i na internetu. Na druhou stranu si lze položit otázku, jak je to se vzděláváním dospělých v otázkách víry v našich farnostech? Nemáme jako pastýři zde obrovský dluh vůči těm, ke kterým jsme byli poslání? To samozřejmě bude předmětem ještě mnoha debat, ale jedno zůstává klíčové, co ze synodálních skupinek vyplynulo: potřebujeme spolu mluvit, potřebujeme vést dialog, a ne nezávislé monology. Dialog je v samotné Nejsvětější Trojici, proto také Bůh vede dialog ve Starém zákoně s Mojžíšem a v Novém zákoně dokonce skrze svého Syna s mnohými lidmi.

Vraťme se ke zkušenosti s časopisem Zdislava v tomto roce. Ukázalo se, že vydávat pět čísel v roce je poněkud dost nepraktické. Nikdo totiž neví, kdy by měla Zdislava přesně vyjít. Druhou věcí, i když ne až tak zásadní, že inflace v tomto roce způsobila zdražení výrobních nákladů. Třetí věcí je, že informování o dění v diecézi se dnes děje více prostřednictvím internetu, takže takřka okamžitě se o dění v různých částech diecéze ví. Jenže elektronická komunikace není všechno. Tištěná forma má řadu výhod, a hlavně zachycuje události v takřka hmatatelné podobě. Dnes má časopis přes třicet plnobarevných stránek, mimochodem někdy jsou ve Zdislavě přes dvě stovky obrázků, a to potřebuje výrobní čas. Nejpraktičtější se tedy jeví přejít s produkcí Zdislavy na čtvrtletník, tj. aby vyšla na jaře, v létě, na podzim a v zimě. Cena jednoho kusu se dostane na padesát korun a celoroční předplatné zůstane částce 200. Ostatně tento systém je vidět již na tomto dvojčísle, které jsme nyní vydali. Co prodejem Zdislavy získáme, jde zase do její výroby. Není to tedy časopis za účelem zisku, ale proto, abychom se mohli vzájemně potěšit i povzbudit ve víře. Sdílená radost je pak ještě větší radostí.

Závěrem mi dovoluňte popřát vám mnoho požehnání do nového roku 2023 na přímluvu sv. Zdislavy, naší diecézní patronky.

Mons. Martin Davidek, generální vikář